

मरुताश्च शुभं जन्म शृण्वतः पठतोऽपि वा । नावृत्तिभयमस्तीह परलोकभयं कुतः ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि मातृतोत्पत्तिकथने तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अभिषिच्याधिराज्ये तु पृथुं वैन्यं पितामहः । ततः क्रमेण राज्यानि व्यादेष्टुमुपचक्रमे ।
 द्विजानां वीरुधाश्चैव ननुत्रयहयोस्तथा । यज्ञानं तपसाश्चैव सोमं राज्येऽभ्यवेचयत् ।
 अपान्तु वरुणं राज्ये राज्ञां वैश्रवणं प्रभुं । वृहस्पतिन्तु विश्वेनां ददावाङ्गिरसं पतिं ।
 भृगूनामधिपश्चैव काव्यं राज्येऽभ्यवेचत् । आदित्यानां तथा विष्णुं वसूनामथ पावकं ।
 प्रजापतीनां दक्षन्तु मरुतामथ वासवं । दैत्यानां दानवानाञ्च प्रह्लादममितौजसं ।
 वैवस्वतं पितृणाञ्च यमं राज्येऽभ्यवेचयत् । यक्षाणां राक्षसानाञ्च पार्थिवानां तथैव च ।
 सर्वभूतपिशाचानां गिरीशं शूलपाणिनं । शैलानां हिमवन्तश्च नदीनामथ सागरं ।
 नारायणन्तु साध्यानां रुद्राणां वृषभध्वजं । विप्रचित्तिन्तु राजानं दानवानामथादिशत् ।
 गन्धानां मरुताश्चैव भूतानामशरीरिणां । शब्दाकाशवताश्चैव वायुं बलवताम्बरं ।
 सागराणां नदानाञ्च मेघानां वर्षितस्य च । गन्धर्वाणामधिपतिं चक्रे चित्ररथं विभुं ।
 नागानां वासुकिं चक्रे सर्पाणामथ तक्षकं । सर्वेषां दंष्ट्रिणां शेषं राजानमथवेचयत् ।
 वारणानान्तु राजानमैरावतमथादिशत् । उच्चैःश्रवणमश्वानां गरुडं च पतत्रिणां ।
 मृगाणामथ शार्दूलं गोवृषन्तु गवामपि । वनसतीनां राजानं सखमेवादिशत् प्रभुं ।
 गन्धर्वाणामथ कामदेवं तथा प्रभुं । ऋतूनामथ मासानां दिवसानां तथैव च ।
 पक्षाणाञ्च क्षपाणाञ्च मुहूर्तर्ततिथिपर्वणां । कलाकाष्ठाप्रमाणानामुत्तरयनयोस्तथा ।
 गणितस्याथ योगस्य चक्रे सम्बत्सरं प्रभुं । एवं विभज्य राज्यानि क्रमेण स पितामहः ।
 दिशापालानथ ततः स्थापयामास भारत । पूर्वस्यां दिशि पुत्रन्तु वैराजस्य प्रजापतेः ।
 दिशापालं सुधन्वानं राजानं सोऽभ्यवेचयत् । दक्षिणस्यां महात्मानं कर्दमस्य प्रजापतेः ।
 पुत्रं शङ्खपदं नाम राजानं सोऽभ्यवेचयत् । पश्चिमायां दिशि तथा रजसः पुत्रमच्युतं ।
 केतुमन्तं महात्मानं राजानं सोऽभ्यवेचयत् । तथा हिरण्यरोमाणं पर्जन्यस्य प्रजापतेः ।
 उदीच्यां दिशि दुर्द्धभं राजानं सोऽभ्यवेचयत् । तैरियं पृथिवी सर्वा सप्तद्वीपा सप्ततना ।
 यथाप्रदेशमद्यापि धर्मेण परिपाल्यते । राजसूयाभिषिक्तस्तु पृथुरेभिर्नराधिपैः ।
 वेददृष्टेन विधिना राजराज्ये नराधिप । ततो मन्वन्तरे ऽतीते चाक्षुषे ऽमिततेजसि ।
 वैवस्वताय मनवे ब्रह्मा राज्यमथादिशत् । तस्य विस्तरमाख्यास्ये मनोर्वैवस्वतस्य ह ।
 तवानुकूल्याद्राजिन्द्र यदि शुश्रूषसे ऽनघ । महद्भ्येतदधिष्ठानं पुराणे परिनिष्ठितं ।
 धन्यं यशस्यमायुष्यं स्वर्गवासकरं शुभं ।

॥ जनमेजय उवाच ॥ विस्तरेण प्रयोजन्म वैशम्पायन कीर्तय । यथा महात्मना तेन दुग्धा चैवं वसुन्धरा ।